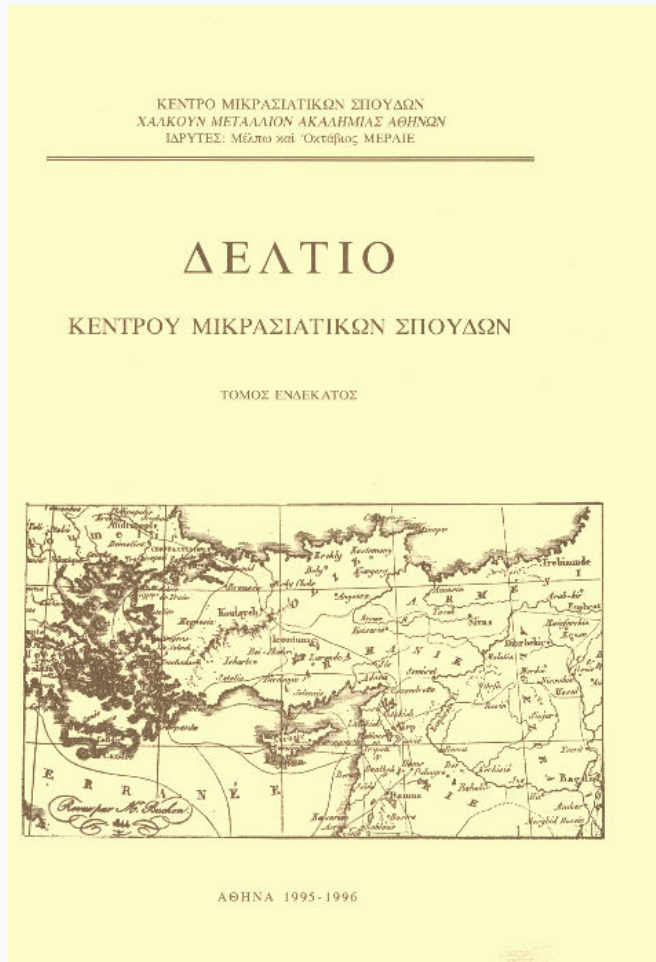

Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Τόμ. 11 (1995)

Μάγδα Μ.Κιτρομηλίδου, Το Μικρασιατικό ζήτημα στην εφημερίδα Πάφος της Κύπρου

Σταύρος Θ. Ανεστίδης

doi: [10.12681/deltiokms.65](https://doi.org/10.12681/deltiokms.65)

Copyright © 2015, Σταύρος Θ. Ανεστίδης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Ανεστίδης Σ. Θ. (1995). Μάγδα Μ.Κιτρομηλίδου, Το Μικρασιατικό ζήτημα στην εφημερίδα Πάφος της Κύπρου. *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών*, 11, 409–411. <https://doi.org/10.12681/deltiokms.65>

έθνικῶν κέντρων: δὲν ἐπρόκειτο πλέον γιὰ τὴν ἀντιπαράθεση ἀλτρωτισμοῦ/έθναρχίας ἀλλὰ γιὰ παρατάξιμη ἀντιπαλότητα, ἐφ' ὅσον τὸ Πατριαρχεῖο παρέμενε προσκολλημένο στὸν βενιζελισμό παρὰ τὴν ἐπικράτηση τῶν βασιλικῶν στὴν Ἀθήνα. Δεδομένου πάντως ὅτι ὁ συγγραφέας διαπραγματεύεται τὸ θέμα του μέσα ἀπὸ τὸ πρίσμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, εἶναι ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσες καὶ χρήσιμες οἱ ἀντιδράσεις τῆς ὁποῖας καταγράφει, προερχόμενες τόσο ἀπὸ τὰ πρεσβυγενῆ πατριαρχεῖα καὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου ὅσο καὶ ἀπὸ ἱεράρχες τῆς Ἰωνίας καὶ τῆς Θεσσαλονίκης.

Γιὰ τὸ ἀντικανονικὸν πάντως τῆς ἐκλογῆς, ἄς μοῦ ἐπιτραπῆ ἐδῶ ἡ ὑπόμνηση τῆς ἀπόψεως τοῦ Μανουὴλ Γεδεών, «Δῆθεν ὑπὲρ νόμων ἀγῶν», *Πρωτεύουσα*, ἔτος Α', ἀρ. 93, 94, 99, 101 (4, 5, 10, 12 Ἰανουαρίου 1922), ἐκφρασμένης ἐν θερμῷ, ἐν τούτοις σημαντικῆς ὡς πρὸς τὴν προσέγγιση τοῦ ζητήματος ἀπὸ τὴν σκοπιὰ ἐνὸς γνήσιου πολέμιου τοῦ φυλετισμοῦ καὶ τῶν ἐθνοκεντρικῶν πολιτικῶν.

Θὰ ἤθελα νὰ κλείσω τὸ παρὸν σημεῖωμα μὲ τὴν ἀκόλουθη σκέψη: Ἡ παρούσα μελέτη ἀποτελεῖ μία ἀπὸ τῆς ὄχι συνήθεις περιπτώσεις κατὰ τῆς ὁποῖας ἓνας μελετητῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας διαπραγματεύεται τὸ θέμα του ἐπιδιώκοντας καὶ τὴν προσέγγιση τῶν ἐκφάνσεων ποῦ ἄπτονται τοῦ πεδίου τῆς θύραθεν ἱστορίας. Ἡ ἔλλειψη πάντως τῆς ἀρετῆς αὐτῆς ἰσχύει καὶ στὸ ἀντίστροφο σχῆμα καὶ συνίσταται στὴν ἀγνοία, ἀν ὄχι στὴν παραγνώριση, σημαντικῶν καὶ οὐσιωδῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων ἐκ μέρους τῆς νεοελληνικῆς ἱστοριογραφίας.

ΣΤΑΥΡΟΣ Θ. ΑΝΕΣΤΙΔΗΣ

Μάγδα Μ. Κιτρομηλίδου, *Τὸ Μικρασιατικὸ Ζήτημα στὴν ἐφημερίδα Πάφος τῆς Κύπρου*, Λευκωσία 1994, 216 σσ.

Στὴν Κύπρο, ἡ ἐθνικιστικὴ ἰδεολογία ποῦ εἶχε μεταλαμπαδευτεῖ ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸ κράτος στὸ πλαίσιο τῆς πολιτικῆς τοῦ ἐθνικοῦ κέντρου ἐπιβίωσε καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ Καταστροφή, ἡ ὁποία, ἀν μὴ τί ἄλλο, ἀποτελέσει ἰσχυρὸ ράπισμα γιὰ τὸν ἑλλαδικὸ ἀλτρωτικὸ ἰδεαλισμὸ. Ἡ κλιμάκωση, πάντως, τῶν κυπριακῶν διεκδικήσεων, ὕστερα ἀπὸ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμο, ἀπέφευγε τὴν ἀντιστροφή τῶν ρόλων στὸ ἱστορικὸ προσκήνιο τῆς θεωρίας τοῦ ἐθνικοῦ κέντρου: ἐπιδίωξη ἐνσωμάτωσης στὸ ἑλληνικὸ κράτος ἐκπορευόμενη ἀπὸ τὴν περιφέρεια, καὶ τὸ ἐθνικὸ κέντρο, βάσει τῆς παρακαταθήκης τοῦ Βενιζέλου, διστακτικὸ στὸ νὰ ἀκολουθήσει μαχητικότερη πολιτικὴ ἐναντι τῶν ἐνωτικῶν αἰτημάτων. Ἐμελλε, πάντως,

ή έννοια τοῦ ἔθνικοῦ κέντρου νὰ τεθεῖ σὲ νέα βάση μὲ τὴ δημιουργία τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας (1960), ἡ ὁποία, ἐμφανιζόμενη ὡς δεῦτερο ἀνεξάρτητο ἑλληνικὸ κράτος στὴν ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθνικισμοῦ, προκάλεσε τὸ ψυχολογικὸ πλέγμα γιὰ τὴν ἐπαναλειτοῦργια τῶν ἀντανακλαστικῶν τοῦ ἐνωτικοῦ μεγαλοῦδεατισμοῦ. Οἱ συνέπειες ὑπῆρξαν τραγικὲς καὶ πάλι ὡς πρὸς τὸν ἱστορικὸ ρόλο καὶ τὴν ἐπιβίωση τοῦ ἑλληνισμοῦ σὲ μιὰ ἱστορικὴ του κοιτίδα. Τὰ ἴδια ἀντανακλαστικά νομίζω ὅτι μπορεῖ νὰ διαγνώσει κανεῖς, τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, καὶ στὴν πολιτικὴ τοῦ τουρκικοῦ κράτους ἔναντι τῶν νεόδμητων «τουρκογενῶν» Δημοκρατιῶν τῆς πρώην Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

Φαντάζομαι πὼς ὅταν τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1921, ὑπὸ τὴν εὐφορία καὶ τὴ βεβαιότητα ποὺ προξένησαν οἱ ἀρχικὲς νίκες τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ στὴ μικρασιατικὴ χερσόνησο, ὁ μικρασιάτης λόγιος Πασχάλης Πασχαλίδης ἐξέφραξε τὴν πεποίθησι ὅτι «ἡ Ἑλλάς δὲν δύναται νὰ ζήσει ἄνευ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἥτις ἀποτελεῖ οἶονεὶ τὸν ἕτερον τῶν πνευμόνων, ἴσως τὸν σπουδαιότερον δι' ὧν ἀναπνέει τὸ ἔθνος», δὲν θὰ μποροῦσε τότε νὰ φαντασθεῖ ὅτι ὄχι μόνον ἡ μικρασιατικὴ ἐκστρατεία θὰ εἶχε τραγικὴ κατάληξι ἄλλα καὶ ὅτι ὁ ἀλυτρωτικὸς ἐθνικισμὸς θὰ εἶχε καὶ μεταγενέστερα ἐπιπτώσεις ὡς πρὸς τὴ μοῖρα τοῦ ἐξωελλαδικοῦ ἑλληνισμοῦ.

Οἱ ἀπόψεις αὐτὲς δημοσιεύθηκαν στὸ φύλλο τῆς 2ας Σεπτεμβρίου 1921 τῆς κυπριακῆς ἐφημερίδας *Πάφος*. Ἦταν τὸ πρῶτο φύλλο τοῦ ἐβδομαδιαίου ἐντύπου τοῦ δικηγόρου Λοῖζου Φιλίππου, ὁ ὁποῖος διαπίστωνε τὴν ἐκπαιδευτικὴν πενία καὶ τὴν οἰκονομικὴν καχεξία τῆς γενέτειράς του, Πάφου, πιστεύοντας ὅτι ἡ θεραπεία τῆς κατάστασι προέβalle ὡς ἔθνικὸ καθήκον ἀλλὰ καὶ ὡς πρόκριμα τῆς μελλοντικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἑνώσεως μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ἔτσι καὶ τὸ Μικρασιατικὸ Ζήτημα καταλαμβάνει ἐξ ἀρχῆς περίοπτη θέση μὲ τὴ δημοσίευσή τοῦ ἀρθρου τοῦ Π. Πασχαλίδη, «Ἡ σημασία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας διὰ τὴν Ἑλλάδα».

Ἡ παρούσα ἐργασία τῆς Κυπρίας φιλολόγου Μάγδας Μ. Κυτρομηλίδου, ἡ ὁποία, ὅπως καὶ ὁ πατέρας τῆς Πασχάλης Πασχαλίδης, ἔχει πολυετὴ καὶ σημαντικὴ διακονία στὴν ἐκπαίδευσι καὶ τὴ λαογραφικὴ ἔρευνα τῆς Κύπρου, διερευνᾷ ἀκριβῶς αὐτὴ τὴ συστηματικὴ καταγραφή τῆς κρισιμότερης φάσεως τοῦ Μικρασιατικοῦ Ζητήματος ἀπὸ τίς στήλες τῆς *Πάφου*, ἀπὸ τὸ ἐναρκτήριο φύλλο τῆς 2ας Σεπτεμβρίου 1921 ἕως τὸ φύλλο τῆς 8ης Δεκεμβρίου 1922, ὁπότε καὶ ἔχουμε ἕνα δραματικὸν *terminus*. Οἱ σελίδες τοῦ βιβλίου, πάντως, δὲν παρέχουν στὸν ἀναγνώστη μόνον ἕνα εὐσύννοπο χρονικὸ αὐτῆς τῆς διετίας, ἀλλὰ, καὶ ἐδῶ ἔγκαιτα οὐσιαστικὰ ἢ συμβολῆ τῆς ἐργασίας, ἀναδεικνύουν μιὰν ἐνδιαφέρουσα καὶ σημαντικὴ μαρτυρία ὡς πρὸς τὴν πρόσληψι τῶν γεγονότων ἀπὸ πνευματικὲς δυνάμεις εὐρισκόμενες ἐκτὸς τοῦ προσοκηνίου τοῦ ἱστορικοῦ γίνεσθαι. Ἐπὶ παραδείγματι, στίς 14 Ὀκτωβρίου 1921, τὸ κύριο ἄρθρο τῆς ἐφημερίδας ἐπέχει θέση κατακραυγῆς καὶ θρήνου γιὰ τὴν ἐξόντωση τοῦ ἑλληνισμοῦ

ἀπὸ τὸν κεμαλικὸ στρατό, ἐνῶ ὁ συντάκτης του προτρέπει τὴν ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ κρατήσῃ πάση θυσίᾳ τὰ κεκτημένα ἐδάφη, γιατί «οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τὸν διαβιῶντα εἰς αὐτά. Μέχρι τοῦ τελευταίου θὰ ὑποστῇ τὴν αὐτὴν ἀθλίαν τύχην τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν», ἐνῶ στὸ κύριο ἄρθρο τῆς 11ης Αὐγούστου 1922: «Ἡ διευθέτησις τοῦ Ἐνατολικοῦ ζητήματος. Κρίσιμοι ἐθνικαὶ περιστάσεις» ἐκφράζεται ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ ἐπανακατάληψις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἀφ' ἑτέρου δέ, ἡ ἀπώλεια τῆς μικρασιατικῆς χερσονήσου, ἡ ὁποία διακρίνεται γιὰ τὸν πλοῦτον της, θὰ ὀδηγήσῃ τὸ ἑλληνικὸ κράτος σὲ πτώχευσι. Στὶς 24 Νοεμβρίου 1922, ὑπὸ τὸν εὐγλωττον τίτλον «Τὸ τραγικὸν τέλος», ἐκδηλώνεται ἀποτροπιασμὸς γιὰ τὴ θανατικὴ ἐκτέλεσις τῶν ἑξὶ καὶ ἀπευθύνεται ἐκκλησις γιὰ τὴν ψύχραιμην ἀντιμετώπισιν τῆς κατάστασις: «Εὐχόμεθα ὅπως ἡ πατρις ἐξέλθῃ ὅσον τὸ δυνατόν μετ' ὀλιγωτέρας ζημίας ἀπὸ τὰς συνετείας μᾶς πρωτοφανοῦς ἡττις, τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ τῆς ὁποίας ἄμεσος συνέπεια εἶναι τὰ διαδραματιζόμενα σήμερον ἐν Ἑλλάδι γεγονότα. Ἐκαστος ἐξ ἡμῶν, θέτων τὸ γενικὸν συμφέρον ὑπεράνω κομμάτων, τὴν Πατριδα ὑπεράνω τῶν ἀτόμων, ὀφείλει νὰ ἔχει ὑπ' ὄψιν του ὅτι *salus populi suprema lex esto*».

Ἡ ἐρευνήτρια δὲν περιορίσθηκε, καὶ καλῶς ἔπραξε, μόνο στὴν ἀνάδειξιν τῶν δημοσιευμάτων ποὺ ἀφοροῦν στὶς ἐξελίξεις στὴ Μικρὰ Ἀσία. Κατέγραψε ἐπίσης καὶ δημοσιεύματα ποὺ συσχετίζονται μετ' αὐτὰς ἐνδεέστερας πτυχῆς τοῦ Ἐνατολικοῦ Ζητήματος καὶ ἰδίως, μετ' αὐτὰ τεκταινόμενα καὶ τὶς ζυμώσεις στὸν κυπριακὸν χῶρον, βοηθώντας ἔτσι τὸν ἀναγνώστη στὸ νὰ παρακολουθήσῃ τὴ διαπλοκὴ τῶν γεγονότων, ἀλλὰ καὶ στὸ νὰ διαμορφώσῃ ἀποψὴ ὡς πρὸς τὴ φυσιογνωμίαν τῆς ἐφημερίδας. Στὴν πληρέστερην κατατόπισιν τοῦ χρήσιμου τῆς ἐργασίας συμβάλλει οὐσιαστικὰ καὶ ὁ σχετικὸς ὑπομνηματισμὸς τῆς συγγραφέως. Ὡς παράρτημα τοῦ βιβλίου δημοσιεύονται τὰ ἄρθρα τοῦ Π. Πασχαλίδου, «Ἡ σημασία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας διὰ τὴν Ἑλλάδα» καὶ «Σμύρνη», συνέντευξις τοῦ Μητροπολίτου Πάφου Ἰακώβου Ἀντζουλιάτου μετ' ὁν ἀρχιστράτηγον Ἀναστάσιον Παπούλα στὴ Σμύρνη καὶ ἐγκύκλιος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Κυρίλλου Γ' ἀναφερόμενη στὸν δραματικὸν ἐπίλογον τῆς μικρασιατικῆς ἐστρατείας. Ἐνδιαφέρον παρουσιάζει καὶ ἡ εἰκονογραφικὴ πλαισίωσις τῶν κειμένων, ἡ ὁποία καθ' ὅσον ἀφορᾷ στὸν μικρασιατικὸν ἑλληνισμὸν ἀντλήθηκε ἀπὸ τὸ φωτογραφικὸν ἀρχειο τοῦ Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν.